

ПЕСНИ ЗА МАЛКИТЪ

Умѣрено

На чистъ въздухъ

Ив. Серебряний

Гогазъ по цѣль денъ азъ се скитамъ
по хълми и гори
и сѣщамъ радостенъ какъ пълнишъ
съсъ здраве моитѣ гърди.

А вечеръ щомъ като се спусне
навредъ безкрайна тъмнина,
съ отворенъ цѣла нощъ прозорецъ
ахъ, колко сладичко си спя.

Дим. Липавцовъ

Пеперуда

Азъ съмъ бѣла пеперуда
обикалямъ надъ свѣта
и не спирамъ да почина,
все летя, летя, тетя! . . .
Моитѣ крила сребристи
грѣятъ съ чудна бѣлота,
лѣкичко навредъ ме понасятъ,
надъ долини и поля!
Азъ обичамъ свабодата
и цѣфналитѣ цвѣта

Пия слънчева позлата
отъ сребрилата роса.
И упоена и млада
въ чистия ефиръ летя! . . .
Изъ градини и ливади,
пия чуденъ ароматъ!
И не спирамъ да почина,
обикалямъ надъ свѣта. . .
Азъ съмъ бѣла пеперуда
все летя, летя, летя! . . .

Боянъ Балабановъ

НОВО!

Който изпрати 5 лева — получава
подаръкъ за 15 лева. Който изпрати
10 лева — подаръкъ за 25 лева.

Сумата изпращайтѣ въ чисти
гербови марки

МИЛКА ЧЕРВЕНКОВА
ул. „Карлъкъ“ № 16 — София

Живѣела нѣкога една баба, добра
бабичка, любезна и мила, но пакъ съ-
седитѣ се страхували отъ нея, като
отъ живъ дяволъ и криели децата си
отъ нейнитѣ очи. Тѣ мислятъ, че ба-
бичката е вещица.

Бабата имала старецъ, добъръ
и миренъ старецъ, но пияница. Него
съседитѣ често питали:

— Кажи ни, дѣдко, истина ли е, че
твоята бабичка е вещица?

— Господъ знае — отговорилъ ста-
рецътъ. — Може да е вещица, може
и да не е. Питайте нея.

И отивалъ въ кръчмата, да изпие.
По нѣкое шише вино. Защото виното
било за него най-хубавото нѣщо на
свѣта.

Единъ пжтъ запиталъ бабичката:
— Истина ли е това, което гово-
рятъ хората. Наистина ли си вещица?

Магесническитѣ думи

(Норвежка приказка)

Бабичката сладко се засмѣла и
отговорила:

— Истина е. Азъ съмъ истинска
вещица и колко си билъ глупавъ и
това да не знаешъ. Ето, азъ всѣка
нощъ хвъркамъ съ метла.

Старецътъ не се нито нажалилъ,
нито се зарадвалъ.

— Вещица, като вещица. Богъ да
ни пази! — помислилъ той и спокой-
но отишелъ въ кръчмата, тамъ пилъ,
както винаги до срѣдъ нощъ. Когато
се върналъ въ кжщи, бабата не била
тамъ. Кждето е била отишла, той не
можелъ да си обясни. Върната се на
сутринта, съвършено разчорлена и
мъртво уморена.

— Кжде бѣше, бабичко? — попи-
талъ я старецътъ.

— Ахъ, — отвърнала тя. Жалко е,
че и ти не бѣше съ насъ. Приятно
прекарахъ времето съ моитѣ другарки
— вещици. Събрахме се тъкмо срѣдъ
нощъ, на гробищата, откупихме си по
единъ конъ възседнахме ги и като
върху криле полетѣхме въ възду-
ха заедно съ своитѣ и слѣпитѣ мишки
и мяукахме, врѣкахме и пискахме:
така се веселихме цѣла нощъ.

Старецъ зависливо погледналъ ба-
бата и нищо не казалъ. А въ себе си
помислилъ: „Защо да се изморява по
студа и вѣтъра. Да си бѣ стояла въ
топлата стая и да се загрѣва съ вино.“

Следъ единъ месецъ бабичката пакъ

изчезнала. И когато се завърнала, раз-
казала на стареца какъ съ своитѣ дру-
гарки цѣла нощъ се веселили въ бур-
ното море. Тамъ играли на бѣсни та-
лъсьми, а следъ това като се спусна-
ли въ дѣнстото на морето, всички отиш-
ли на гости на морския дворецъ. Тамъ
били и морскитѣ вили, русалки и кня-
гини. Тукъ се веселили цѣла нощъ, а
следъ като единъ чуденъ човѣкъ съ
брада до земята имъ какалъ магесни-
тѣ думи, върнали се назадъ.

— Какви магесни думи? — попи-
талъ старецътъ, безъ голѣмо любо-
питство.

— Такива, че когато ги изгово-
ришъ, ти можешъ да отидешъ кждето
си пожелаешъ. Презъ кеменни стени,
презъ заключени врати — можешъ да
минешъ безъ нѣщо да може да стане
Утре ще пробваме магическитѣ думи.
Ще искаме да отидемъ въ царскитѣ
изби, кждето се пазятъ най-скжпитѣ
вина.

Старецътъ си преглътналъ слюнката.
Той обичалъ виното повече отъ
всичко на свѣта.

— Заведи и мене — помолилъ ста-
рецътъ.

— Това е невъзможно. Моитѣ дру-
гарки ще те изгонятъ.

— Но, моля ти се . . .

— Казахъ ти, невъзможно е . . .

Но на старецътъ така му се дощѣло
да пийне отъ царското вино, че още
отъ рано се промѣкналъ въ колибата
кждето е трѣбвало да се събератъ ве-

(Следва)